SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE
BOLLETTINO
HOLY SEE PRESS OFFICE BUREAU DE PRESSE DU SAINT-SIÈGE PRESSEAMT DES HEILIGEN STUHLS
OFICINA DE PRENSA DE LA SANTA SEDE SALA DE IMPRENSA DA SANTA SÉ
BIURO PRASOWE STOLICY APOSTOLSKIEJ دار الصحافة التابعة للكرسي الرسولي

N. 0126

Sabato 09.03.2002

Sommario:

♦ LE UDIENZE
♦ UDIENZA AI PARTECIPANTI AL PELLEGRINAGGIO DA DIVERSE DIOCESI DELLA POLONIA
♦ RINUNCE E NOMINE

♦ LE UDIENZE

LE UDIENZE

Il Santo Padre ha ricevuto questa mattina in Udienza:

S.E. l'Ayatollah Mehdi Karrubi, Presidente dell'Assemblea Consultiva Islamica dell'Iran, e Seguito;

Fedeli in pellegrinaggio da diverse Diocesi della Polonia.

Giovanni Paolo II riceve questo pomeriggio in Udienza:

Em.mo Card. Giovanni Battista Re, Prefetto della Congregazione per i Vescovi.

[00363-01.01]

UDIENZA AI PARTECIPANTI AL PELLEGRINAGGIO DA DIVERSE DIOCESI DELLA POLONIA• DISCORSO

DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE● TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Alle 11.20 di questa mattina, nell'Aula Paolo VI, il Santo Padre ha ricevuto in Udienza i partecipanti al Pellegrinaggio da diverse Diocesi della Polonia promosso in occasione del X anniversario della riorganizzazione delle strutture amministrative della Chiesa polacca ed ha loro rivolto il discorso che pubblichiamo di seguito:

● DISCORSO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE

Witam z radością pasterzy Kościoła w Polsce: księży kardynałów, arcybiskupów, biskupów diecezjalnych i pomocniczych. Pozdrawiam każdego z was bracia w biskupstwie, którym została powierzona misja zarządzania Kościołami partykularnymi na umiłowanej polskiej ziemi. Witam i serdecznie pozdrawiam was, bracia i siostry w Chrystusie Panu, którzy towarzyszycie swoim pasterzom w pielgrzymce wiary do progów Apostolskich, aby dziękować dzisiaj Bogu za dar Kościoła Świętego w naszej Ojczyźnie i dziesięciolecie reorganizacji jego struktur administracyjnych. Serdeczne Bóg zapłać za słowa pozdrowienia i wprowadzenia do dzisiejszego spotkania, wypowiedziane przez Księdza Kardynała Prymasa. Pozdrawiam obecnego tu Księdza Arcybiskupa Nuncjusza.

Całej Wspólnocie Ludu Bożego w Polsce dziękuję za podjęty wysiłek organizacji nowej struktury administracyjnej Kościoła, ustanowionej bullą „Totus Tuus Poloniae Populus", w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, w dniu 25 marca 1992 r. Na mocy tego dokumentu powstało 13 nowych diecezji. Została określona ich przynależność do prowincji kościelnych i wyznaczone granice. Nastąpiły istotne zmiany w strukturze pięciu ówczesnych metropolii i powstało osiem nowych, które z zapałem podjęły swoją misję.

Dzisiaj w duchu wdzięczności dokonujecie bilansu waszych wysiłków i starań. Przynosicie w darze owoce współpracy duchowieństwa, wspólnot zakonnych i wiernych świeckich. Cieszę się wraz z wami, że nowa struktura administracyjna zaowocowała pięknem nowych katedr, budową seminariów duchownych, domów rekolekcyjnych i ośrodków duszpasterskich. Szczególną jednak radością napawa fakt, że pozwoliła ona na skuteczniejsze działanie kurii biskupich oraz pełniejszą współpracę diecezji ze wspólnotami życia konsekrowanego i rozwojem duszpasterstw specjalistycznych. Jest to dostrzegalny wyraz waszej wiary, świadectwo troski o dobro Kościoła.

Po dziesięciu latach można już powiedzieć, że wypełnia się to oczekiwanie, jakie towarzyszyło pracom nad nowym podziałem – oczekiwanie, że przestrzenna bliskość ułatwi nawiązywanie ściślejszych kontaktów pomiędzy biskupami w ramach metropolii oraz pomiędzy biskupem, kapłanami i wiernymi w diecezjach.

Ufam, że nowy układ regionalny prowincji kościelnych sprzyja organizowaniu zebrań metropolitalnych, celem wspólnego podejmowania i rozwiązywania tych kwestii, które nie od razu mogą być przedmiotem dyskusji na zebraniach plenarnych Konferencji Episkopatu. Wiele spraw domaga się przecież uprzedniego rozpoznania na forum regionalnym, a z kolei wnioski, uwagi i sugestie referowane przez poszczególne prowincje kościelne, mogą skuteczniej być podejmowane na zebraniach plenarnych Konferencji Episkopatu. Niech ta forma współpracy pomoże opracować program duszpasterski, odpowiadający wymogom nowej ewangelizacji oraz wyzwaniom miejsca i czasu.

Dzisiaj, bardziej niż kiedykolwiek, zachodzi konieczność dawania świadectwa własnym życiem, zapałem i zatroskaniem apostolskim. Trzeba ciągłego zbliżania biskupów do wiernych i wiernych do swoich biskupów. Niech to zadanie stanie się przedmiotem waszej troski, przedmiotem modlitwy i refleksji. Kładę to na sercu wszystkim, gdyż są to sprawy niezmiernie ważne.

Gorąco zachęcam, aby możliwości stworzone w tym względzie przez nowy podział administracyjny Kościoła w Polsce, były w pełni wykorzystywane. Zachęcam księży biskupów poszczególnych metropolii do pełnego zaangażowania się w poważną refleksję pastoralną na poziomie poszczególnych struktur kościelnych.

Dziesięć lat temu, w „Liście do Kościoła w Polsce w związku z ustanowieniem nowej organizacji kościelnej" wspomniałem, że „ma [ona] na celu pełniejsze dostosowanie misji Kościoła – czyli wszechstronnie pojętej ewangelizacji – do warunków i wymagań, jakie stawiają czasy, w których żyjemy i w których wypadnie żyć

następnym pokoleniom na naszej ojczystej ziemi". Ten cel pragnę raz jeszcze uwypuklić i przedłożyć zwłaszcza moim braciom w biskupstwie. Wymaga on głębokiego przemyślenia i szczególnej troski.

W Liście Apostolskim „Novo millennio ineunte" przypomniałem, że wszyscy „winniśmy skupić uwagę na przyszłości. [...] Teraz należy czerpać ze skarbca otrzymanej łaski, przekładając ją z entuzjazmem na język postanowień i konkretnych programów działania" (n. 3). Zachęcam, aby Kościół w Polsce, w swojej nowej strukturze organizacyjnej kształtował ten program przede wszystkim w oparciu o nauczanie Soboru Watykańskiego II, ubogacone przez Kościół dokumentami przełomu tysiącleci. Zgłębiajcie treść Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa Roku 2000. Powracajcie do refleksji, jaką wraz z wami podejmowałem podczas moich wizyt duszpasterskich w Ojczyźnie oraz do wskazań przekazanych biskupom podczas wizyt „Ad limina apostolorum" z roku 1993 i 1998.

Z wdzięcznością myślę o kapłanach, którzy w ramach nowych diecezji, często z dala od rodzinnych stron, gorliwie podejmują duszpasterską posługę. Trzeba, aby zarówno w osobie własnego biskupa, jak i w powierzonych im wiernych znajdowali oni oparcie i duchową pomoc. Proszę Was, bracia w biskupstwie, abyście ze szczególną troską dbali o nieustanną formację intelektualną i duchową kapłanów. Was, drodzy bracia i siostry, i wszystkich wiernych w Polsce proszę, otaczajcie waszych kapłanów wymagającą miłością, podnoście na duchu dobrym słowem, wspierajcie gorącą modlitwą.

Wierni świeccy w Polsce, w okresie drugiej połowy minionego stulecia, dali wiele dowodów ofiarności i szczerego przywiązania do Kościoła. Proszę Boga, aby kontynuowali tę dobrą tradycję i z nowym zaangażowaniem podejmowali ewangeliczne zadania, zajmując w Kościele i w życiu społecznym należne miejsce – miejsce, jakie przysługuje im z tytułu właściwego im powołania i na mocy sakramentów świętych. Niech przykład i zachęta pasterzy pobudza apostolat świeckich i ożywia współpracę wiernych w kształtowaniu nowego oblicza Kościoła na początku trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa.

W tym duchu, obejmując modlitwą wszystkich tu obecnych, zawierzam macierzyńskiemu wstawiennictwu Jasnogórskiej Królowej Polski całą Wspólnotę Kościoła w naszej Ojczyźnie. Niech Maryja wyprasza jej pomyślny rozwój oraz dary potrzebne na drogach nowej ewangelizacji. Z serca wszystkim błogosławię.

[00364-09.01] [Testo originale: Polacco]

● TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Con gioia saluto i Pastori della Chiesa in Polonia: i signori Cardinali, gli Arcivescovi, i Vescovi diocesani e ausiliari. Il mio benvenuto va a ciascuno di voi, Fratelli nell'Episcopato, ai quali è stata affidata la missione di governare le Chiese particolari nella diletta terra polacca. Do il benvenuto e saluto cordialmente voi, Fratelli e Sorelle in Cristo Signore, che accompagnate i vostri Pastori in pellegrinaggio di fede alle soglie apostoliche, per rendere oggi grazie a Dio per il dono della Santa Chiesa nella nostra Patria e per il 10 anniversario della riorganizzazione delle sue strutture amministrative. Cordialmente ringrazio per le parole di saluto e di introduzione all'odierno incontro, pronunciate dal Signor Cardinale Primate. Saluto il qui presente Arcivescovo Nunzio.

A tutta la Comunità del Popolo di Dio in Polonia va il mio grazie per la fatica intrapresa per l'organizzazione della nuova struttura amministrativa della Chiesa, istituita con la bolla *Totus Tuus Poloniae Populus,* nella solennità dell'Annunciazione del Signore, il 25 marzo 1992. In virtù di questo documento sono state istituite 13 nuove diocesi. E' stata precisata la loro appartenenza alle province ecclesiastiche e sono stati stabiliti i confini. Sono avvenuti cambiamenti essenziali nella struttura delle cinque metropolie già esistenti e ne sono sorte otto nuove, che con slancio hanno intrapreso la loro missione.

Oggi, in spirito di gratitudine fate il bilancio dei vostri sforzi. Portate in dono i frutti della collaborazione del clero, delle comunità religiose e dei fedeli laici. Mi rallegro insieme con voi per il fatto che la nuova struttura amministrativa ha fruttificato con la bellezza delle nuove cattedrali, con la costruzione dei seminari maggiori, delle case di esercizi spirituali e dei centri pastorali. Una gioia particolare infonde il fatto che essa ha reso possibile una più efficiente azione delle curie vescovili, una più piena collaborazione delle diocesi con le

comunità di vita consacrata e lo sviluppo della pastorale specialistica. Questa è una percepibile espressione della vostra fede, la testimonianza della sollecitudine per il bene della Chiesa.

Dopo dieci anni, si può ormai dire che si compie l'attesa che accompagnava i lavori su una nuova divisione - l'attesa che la vicinanza geografica avrebbe facilitato l'avvio di contatti più stretti tra i Vescovi nell'ambito delle metropolie e tra il Vescovo, i sacerdoti e i fedeli nelle diocesi.

Spero che la nuova impostazione regionale delle provincie ecclesiastiche favorisca l'organizzazione delle riunioni nell'ambito della metropolia, al fine di poter affrontare comunitariamente e risolvere le questioni, che non possono essere subito oggetto di discussione nelle assemblee plenarie della Conferenza Episcopale. Molte questioni esigono infatti un precedente discernimento al forum regionale, e poi le conclusioni, le osservazioni e i suggerimenti riferiti dalle singole province ecclesiastiche, possono essere affrontate con maggiore efficacia nelle assemblee plenarie della Conferenza Episcopale. Che questa forma di collaborazione aiuti ad elaborare un programma pastorale rispondente alle esigenze della nuova evangelizzazione e alle sfide del luogo e del tempo.

Oggi più che mai è necessario dare una testimonianza con la propria vita, con slancio e con sollecitudine apostolica. E' necessario un costante avvicinamento dei Vescovi ai fedeli e dei fedeli ai loro Vescovi. Che questo compito diventi oggetto della vostra sollecitudine, oggetto della preghiera e della riflessione. Prendete tutti a cuore queste questioni estremamente importanti.

Esorto caldamente a sfruttare in pieno le possibilità create sotto questo aspetto dalla nuova organizzazione amministrativa della Chiesa in Polonia. Esorto i Vescovi delle singole metropolie ad un totale impegno in una seria riflessione pastorale a livello delle singole strutture ecclesiastiche.

Dieci anni fa, nella *Lettera alla Chiesa in Polonia in occasione della nuova ristrutturazione ecclesiastica*, ricordavo che essa "ha per scopo il pieno adattamento della missione della Chiesa - cioè dell'evangelizzazione, concepita in senso integrale - alle condizioni ed alle necessità dei tempi nei quali viviamo e nei quali vivranno le successive generazioni della nostra terra, della nostra patria". Desidero mettere ancora una volta in risalto questo scopo e presentarlo in modo particolare ai miei Fratelli nell'Episcopato. Esso esige una profonda riflessione e una particolare sollecitudine.

Nella Lettera apostolica *Novo millennio ineunte* ho ricordato che "è doveroso per noi proiettarci verso il futuro. (...) Bisogna ora far tesoro della grazia ricevuta, traducendola in fervore di propositi e concrete linee operative" (n 3). Esorto la Chiesa in Polonia, nella sua nuova struttura organizzativa, a formare tale programma, prima di tutto in base al magistero del Concilio Vaticano II, arricchito dalla Chiesa con i documenti a cavallo tra i millenni. Approfondite i contenuti del Grande Giubileo del Cristianesimo dell'Anno 2000. Tornate alla riflessione, che svolgevo insieme a voi durante le mie visite pastorali in Patria, e alle indicazioni trasmesse ai Vescovi durante le visite *Ad limina Apostolorum* del 1993 e 1998.

Penso con gratitudine ai sacerdoti, che nell'ambito delle nuove diocesi, spesso lontano dalle loro terre di origine, intraprendono con slancio il ministero pastorale. Bisogna che trovino sostegno e aiuto spirituale sia nella persona del proprio Vescovo, sia nei fedeli a loro affidati. Vi prego, Fratelli nell'Episcopato, di aver una particolare cura della permanente formazione intellettuale e spirituale dei sacerdoti. Chiedo a voi, cari fratelli e sorelle, e a tutti i fedeli della Polonia: circondate i vostri sacerdoti di un amore esigente, sollevate il loro spirito con una buona parola, sosteneteli con una fervida preghiera.

I fedeli laici in Polonia, durante la seconda metà del secolo passato, diedero numerose prove di spirito di sacrificio e di un sincero attaccamento alla Chiesa. Prego Dio, che continuino questa buona tradizione e che assumano con nuovo impegno i compiti evangelici, occupando nella Chiesa e nella vita della società il posto a loro dovuto - quello che spetta loro in ragione della loro specifica vocazione e in virtù dei santi Sacramenti. Che l'esempio e l'incoraggiamento dei Pastori solleciti l'apostolato dei laici e ravvivi la collaborazione dei fedeli nella formazione di un volto nuovo della Chiesa, all'inizio del terzo millennio del cristianesimo.

In questo spirito, abbracciando con la preghiera coloro che sono qui presenti, affido alla materna intercessione

della Regina della Polonia di Jasna Góra tutta la Comunità della Chiesa nella nostra Patria. Maria impetri ad essa uno sviluppo favorevole e i doni necessari nel cammino della nuova evangelizzazione. Di cuore benedico tutti.

[00364-01.01] [Testo originale: Polacco]

RINUNCE E NOMINE• NOMINA DEL COADIUTORE DI NYERI (KENYA)

Il Santo Padre ha nominato Arcivescovo Coadiutore dell'arcidiocesi di Nyeri (Kenya) S.E. Mons. John Njue, finora Vescovo di Embu (Kenya).

[00365-01.01]